

حرف درشت

تقصیر کنترل سی بود

● **بوریا عالمی:** آقای حسن روحانی دیروز حرفی کاملاً روشن، دقیق، مشخص، عینی، ملموس، مشهود، مرموز، مذکور، مکتوم، معلوم و مهور زد و گفت: «همه جناح‌هایی که در انتخابات مشارکت کرده‌اند بایدباید جایزه بگیرند، اما یک جناح جایزه می‌گیرد و یک جناح تنبیه می‌شود». این می‌شود انتخابات و اعتماد عمومی؟! تا نیا لحظه ۱۷ نفر از برندگان المپیاد ریاضی جهان، پیش‌کسوتان و پس‌کسوتان فرهنگستان زبان و ادب فارسی و چند دلارو دیگر، روی جمله مذکور افتاده‌اند تا جاهای خالی جمله را پر کنند که تا الان موفق نشده‌اند. بعد از موضع‌گیری مشخص رئیس‌جمهور، فضای سیاسی جامعه دگرگون شد و «یک جناح» جایزه‌اش را باز نکرده پس فرستاد و «یک جناح» برای تنبیه ۱۶بار کلاغ‌پر و ۲۲ بار بشین‌پاشو رفت. در همین رابطه یا در رابطه با یکی دیگر، هفتمشده فعال سیاسی که ممنوع‌القضای مجازی شده بودند، اعلام کردند روی دوربین موبایلشان آدامس چسبانده‌اند تا جلو حضورشان در فضای مجازی گرفته شود.

آقای حسن روحانی در ادامه استفاده از آرایه‌های ادبی و فن قایمکی ادبی، اشارات ظریف دیگری کرد و گفت: «اگر کسی خیلی تأثیرگذار باشد و... او نباید تشویق بشود. باید تنبیه بشود»

به همین مناسبت هیئت دولت اعلام کرد آن فرد خودش را تا پایان وقت اداری سه‌شنبه به میدان پاستور معرفی کند تا هیئت دولتی را از نگرانی برهاند. هیئت دولت گفت ما تا الان خیلی دنبال این گشتیم که چه کسی این کار را کرد. چهار گزینه اصلی داریم:

۱- زورو بوده.

۲- پژواک بوده و صدا اکو داشته مثل صدایی که توی بلندگوی مدرسه می‌پیچد. پس لابد یکی از ناظم‌های مدارس بوده. متأسفانه نمی‌دانیم کدام ناظم و کدام مدرسه.

۳- کنترل سی، کنترل وی بوده.

۴- یک کسی.

جمععی از مردم که از پای صندوق رای باز می‌گشتند، در حمایت از سخنان رئیس‌جمهور گفتند باریکلا.

سفر به زمین الهه زنده ۴

جشنواره گل‌ولای

● **فریده خرمی:** جشنواره کاشت برنج در نبال شباهتی به هیچ‌کدام از جشنواره‌های تروتمیز و بالکلاسی که آدم توی تلویزیون می‌بیند ندارد. اگر هم کسی خیلی شیک و بالکلاس وارد جشن بشود، آخرش گل‌آلود و ژولی‌پولی به خانه برمی‌گردد.

این جشنواره محل ثابتی هم ندارد و هر سال در اوایل تابستان در مزارع برنج در نزدیکی شهرها برگزار می‌شود. صدها متر جلوتر از مزارع برنج، امواجی از موسیقی و جوایزهایی از رنگ‌های زنده و روشن به راه افتاده است. زنان و مردان نیایی با لباس‌های سنتی خیره‌کننده، گروه‌گروه به سوی مزارع برنجی می‌روند که در کنار رودخانه‌ای پرآب چشم به راه آنهاست.

بچه‌ها بعد از ناهار و تعطیلی مدارس می‌رسند.

چادر بزرگی که برای سخنرانی مسئولان شهر و چادرهای دیگری برای فروش خوراکی و نوشیدنی برپا شده، از همان اول صبح پر از مشتری است. صدای سازهای محلی نیالی که بعضی‌هایشان شبیه شاخ‌های بلند و درهم‌پیچیده گوزن هستند و موسیقی نیالی که شباهت زیادی با موسیقی هندی دارد، از درون چادرها می‌آید. زنان و مردانی در هر کدام از چادرها با نواي موسیقی به رقص و پایکوبی مشغول‌اند. توریست‌ها از این فرصت برای تمرین رقص محلی استفاده می‌کنند و لنکوکلگ پرت می‌کنند. پی‌ترها کنار ایستاده‌اند و بسیاری از آنها از بالای ساختمان‌های اطراف مراسم را تماشا می‌کنند. غدايي که به‌طور سنتی در این مراسم خورده می‌شود، برنج پخته کوبیده‌شده، ترشی سیب‌زمینی و ماست یا کشک است.

یکی از قسمت‌های دیدنی مراسم، مسابقه کاشت نشای برنج است که در میان زنان برگزار می‌شود و شور و شوقی در میان شرکت‌کننده‌ها و تماشاچی‌ها ایجاد می‌کند. زنان تا زانو در گل‌ولای فرومی‌روند و ساقه‌های نازک و لاغر برنج را به‌سرعت و با خنده و شوخی، در دل زمین آماده می‌کارند؛ اما همه‌همه و هرگرم و غش‌غش خنده و فریاد‌های هیجان‌زده زماني به اوج می‌رسد که توریست‌های جوان بی‌کله و محلی‌های خنده‌رو در زمین‌های شخم‌زده باران خورده کشتی می‌گیرند و بقیه در جدالی بی‌برنده از نوک انگشت پا تا فرق سر همدیگر را غرق در لایه قهوه‌ای و نرم گل‌ولای می‌کنند. مرحله بعد زست‌گرفتن جلوی دوربین است با این هیبت گل‌آلود و پس از آن خوابیدن توی رودخانه و شست‌وشو که پایانی خوش برای این روز گرم و آفتابی تابستانی به حساب می‌آید.

بالاخره از محله خوش‌آب‌ورنگ و تمیزم دل می‌کنم، از پیچ جاده می‌گذرم، تپه مشرف به شهر را دور می‌زنم، از جاده اصلی وارد راه‌پارکه خاکی کوهستانی می‌شوم. سر از محله‌ای به نام سدی باگار در می‌آورم و در مهمانخانه‌ای رؤیایی (سدی سندیوچ) اتاقی پیدا می‌کنم؛ روایی از این جهت که کرایه‌اش نصف هتل قبلی است. اتاق بزرگ‌تری دارم. صبح‌ها با سمفونی پرندگان عجیب و ناشناس ساکن جنگل بالای سرم از خواب بیدار می‌شوم، پیش‌رویم چشم‌انداز دریاچه را می‌بینم و پشت‌سرم کشتزارهای پلکانی برنج. دیگر از دنیا چه می‌خواهم؟

شترت روزنامه

www.sharghdaily.ir

یکشنبه ۱۶ مهر ۱۳۹۶ • ۱۷ محرم ۱۴۳۹ • ۸ اکتبر ۲۰۱۷ • سال پانزدهم • شماره ۲۹۸۰ • ۲۰ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۱:۵۲ • اذان مغرب ۱۷:۵۶ • اذان صبح فردا ۴:۴۲ • طلوع آفتاب ۶:۰۵

روزنفرها

کارتون خواب

ثنا حسین‌پور

کاردین: رفتار ترامپ در قبال برجام مانند یک بچه لوس است

ششی درجه

تلگرام و انتخابات؛ خبرسانی و دیگر هیج!

حسین کرمانی

دیگر صحبت‌کردن از رابطه بین رسانه‌های اجتماعی و اتفاقات سیاسی، چه رخداد‌های رسمی مانند انتخابات و غیررسمی مانند اعتراض‌ها و ناآرامی‌ها، کاری بیهوده به نظر می‌رسد چراکه در این سال‌ها، تحقیقات مختلف نشان داده‌اند که این دو بیر هم اثر می‌گذارند. بنابراین حالا باید به تحلیل و ارزیابی روندها و فرایندهایی که موجب تأثیر و تأثر این دو بر هم می‌شود، بپردازیم. تلاش ما باید این باشد که مشخص کنیم رسانه‌های اجتماعی چگونه بر اتفاقات سیاسی اثر می‌گذارند و از آنها اثر می‌پذیرند. تلگرام که درحال حاضر پرمصرف‌ترین رسانه اجتماعی در ایران است، در انتخابات مجلس شورای اسلامی در اسفند ۱۳۹۴ نقش مهمی داشت و یادداشت‌های زیادی دراین‌باره نوشته شد اما شخصاً تحقیق علمی درباره چگونگی تأثیر آن ندیدم.

بنابراین به‌عنوان یکی از اولین تحقیق‌ها در این حوزه، به تحلیل پیام‌های پربازدید کانال‌های تلگرام می‌پردازم. در دوران انتخابات ریاست‌جمهوری ایران در اردیبهشت ۱۳۹۶ پرداختم که خلاصه‌ای از آن را در این یادداشت ارائه می‌کنم. من در این تحقیق، ۲۰ پیام که بیشترین بازدیدها را هر روز از ۱۷ اردیبهشت تا ۱۸ خرداد ۱۳۹۶ داشتند گردآوری و تحلیل کردم.

درمجموع ۶۲۰ پیام در ۳۱ روز گردآوری شد که از قبل از انتخابات تا بعد از انتخابات را دربر می‌گرفت. برای گردآوری این پیام‌ها از کانال تلگرافی (متعلق به آزمایشگاه شبکه‌های اجتماعی دانشگاه تهران) استفاده کردم که هرچند اشکالاتی در گزارش‌های آن وجود دارد، اما تنها مرجعی است که این اطلاعات را به صورت عمومی منتشر می‌کند. تحلیل پربازدیدترین پیام‌های تلگرام می‌تواند درک درستی از فضای موجود و تمایلات، گرایش‌ها و ترجیحات کاربران در این رسانه اجتماعی در اختیار ما قرار دهد.

نتایج تحقیق نشان داد که عمده‌ترین کارکرد تلگرام، اطلاع‌رسانی است. این مسئله در نوع کانال‌ها و اخبار منتشرشده در این بازه زمانی که بیشترین بازدید را داشته‌اند، مشخص است.

درواقع، ۵۳ درصد از کانال‌هایی که برای اولین بار پیام‌های پربازدید را منتشر کرده‌اند، غیررسمی و

الهه کولایی

مشکل فساد و جلوگیری از آن یکی از معضلاتی است که جامعه جهانی در دهه‌های اخیر به‌شدت با آن روبه‌رو بوده است. هرچند از دهه‌های گذشته برای رویارویی و علاج آن راهکارهای گوناگونی مورد توجه قرار گرفته است.

یکی از مهم‌ترین و کارآمدترین راهکارها در اعمال شیوه‌های دقیق و کاملاً باز و آشکار، رفتارهایی است که در دستگاه‌های صاحب نفوذ در جامعه صورت می‌گیرد.

درواقع اعمال نظارت و ارزیابی مستمر و به‌نوعی، ایجاد شفافیت در کارکرد بخش‌های مختلف دستگاه‌های حوزه عمومی و حوزه‌هایی که از منابع عمومی در جامعه استفاده می‌کنند، یکی از مهم‌ترین مباحثی است که کشورهای مختلف در مناطق توسعه‌یافته یا کمترتوسعه‌یافته جهان با آن روبه‌رو بوده‌اند. بیشترین ابزاری که در این زمینه کارآمدی خود را نشان داده است، قدرتمندکردن و حمایت از نهادهای نظارتی بوده تا بتواند سلامت عملکرد نهادهای مختلف را تحت نظارت قرار دهد و آن را زیر کنترل عمومی و تحت نظارت مردم و منتخبان

اتفاق

۱۰ نکته درباره یک ویدئوی ۴۲ ثانیه‌ای

گیسو فغفوری

«کلپ جنجالی لورفته»، «دست بلند... برای آوازخوانی»، «رفتار غیراخلاقی شیخ اصلاح‌طلب»، «...مملعون» و... تنها چند نمونه از عنوان‌هایی است که بر این ویدئو نهاده شده است. دیدار مربوط به سال‌های پیش است که در آن یک شخصیت سیاسی امروز و یکی از خبرنگاران آن سال‌ها و اکنون سفر کرده به آن‌سوی آب‌ها حضور دارند.

به محض انتشار این ویدئو، بیشتر کاربران شبکه‌های اجتماعی آن را دیده‌اند یا درباره‌اش سخن می‌گویند؛ همه نوع سخن و قضاوت از فحاشی تا خوشحالی. از کفتارنامیدن فرد و از آب گل‌آلود ماهی‌گرفتن تا دلایل چهارگانه کامییز نوروزی حقوق‌دان در غیراخلاقی بودن بخش این ویدئو. اینکه بتوان این‌ماجرا را بدون احساس و تنها به‌عنوان یک راوی بررسی کرد، کار مشکلی است. اما به‌خصوص این روزها مباحث جدیدی درباره‌شان طرح می‌شود. در کنار اینها این ماجرا حاوی چند شگفتی شده است.

۱- این ویدئو ظهور ضبط شده است؟ البته می‌دانیم هر رئیس‌جمهور و شخصیت برجسته سیاسی با مقام مسئولی خود را در تمام لحظات در یک اتاق شیشه‌ای و تحت‌نظارت کامل می‌داند، اما این ویدئو با اطلاع ضبط شده یا مخفیانه؟ اگر مخفیانه، چرا؟

۲- اگر بخواهید کمی بدبینانه فکر کنید؛ آیا برای این فیلم‌برداری از قبل برنامه‌ریزی شده است یا درجا به ذهن رسیده است. البته با توجه به شغل خبرنگاری، سرعت‌عمل اصل مهمی است.

۳- چرا این ویدئو این‌قدر تقطیع شده است؟ آیا افراد دیگری هم حاضر بوده‌اند؟ ۴- همه ما به‌عنوان خبرنگار مجموعه‌ای از سخنان و تصاویر out of record داریم که فردی که با او روبه‌رو شده‌ایم فقط برای اطلاع شخصی‌مان و نه برای انتشار در اختیارمان قرار داده است. آیا این اصول در انتشار این تصاویر در نظر گرفته شده است؟

۵- این ویدئو مربوط به سالیان دور است؛ زمان اصلاحات. آیا برای بخش آن اجازه گرفته شده است؟ یا چون فکر شده که زمان آن گذشته مشکلی پیش نمی‌آید؟

۶- می‌دانیم که خبرنگاری یکی از جنبه‌هایش که در فیلم‌های هالیوودی هم به آن بسیار تأکید می‌شود، جنبه کارآگاهی در کشف حقایق یا مخفی‌کردن واقعیت برای کشف برخی فسادهاست. آیا این مخفی‌کاری و ضبط پنهان با همین هدف انجام شده است؟ یعنی گوش‌ندادن به صدای زنان در موسیقی ازسوی یک روحانی، یک فساد است که اکنون بر ملا شده است؟

۷- هر خبرنگاری از انتشار یک مطلب هدفی را دنبال می‌کند. چه هدف یا نتیجه‌ای از انتشار این تصاویر نصیب خبرنگار شد؟

۸- هدف کوتاه‌مدت انتشار این ویدئو غیر از کسب شهرت چیست؟ و هدف بلندمدت آن چیست؟

۹- انتشار این ویدئو فقط به دلیل هزمانی، با آزادی موسیقی بانوان در عربستان بوده است؟ یا به مسائل امروز ایران، محدودیت‌ها و شرایط کنونی رئیس‌دولت اصلاحات نباید توجه می‌شد؟

۱۰- امروز رئیس‌جمهور سؤال مهمی را مطرح کرد: آیا کسانی که مردم را به انتخابات تشویق می‌کنند باز هم نباید تشویق شوند؟ وقتی کسی اعلام می‌کند دغدغه‌اش افزایش فضا برای زنان ایرانی است و چنین بی‌توجه، فرد مؤثری را که به گواه بسیاری از فعالان زن، بهترین فضا را برای فعالیت‌ها در زمان حضورش بر مسند ریاست‌جمهوری را فراهم کرد، تخطئه نمی‌کند، آیا در دغدغه‌اش نمی‌توان تردید کرد؟

تجربه

شفافیت حلقه گمشده

مردم قرار دهد.

این باور از دیرباز در همه جوامع، به‌ویژه در جوامع پیشرفته و کشورهایی که امروز معیارهای توسعه‌یافتگی را تجربه می‌کنند، وجود داشته است که قدرت، فی‌نفسه می‌تواند با انواع گوناگون سوااستفاده همراه شود. می‌توان سازوکارهای مختلفی را در این زمینه مثال زد.

شاید مهم‌ترین آن در حوزه توزیع قدرت و تفکیک نیروهای سیاسی از یکدیگر در عرصه عمومی است؛ یعنی دستگاه‌های صاحب قدرت، نهاد‌هایی که می‌توانند کارکردها و عملکردهای یکدیگر را تحت‌نظارت قرار دهند و به نفع منافع عمومی و مصالح عمومی انطباق این رفتارها را با قانون مورد ارزیابی قرار دهند.

برهمن‌اساس در همه قوای حاکم بر کشورها، نهادهای ارزیابی و نظارت شکل می‌گیرد تا هم از درون این نهادها را تحت‌نظارت و کنترل قرار دهد و هم از بیرون توسط قوای دیگر رفتار آنها را کنترل کند. یعنی سازوکارهای نظارتی به‌عنوان ابزارها و روش‌های مناسب برای کنترل و مهار فساد مورد توجه قرار گرفته است. در شرایطی که در پرتو انقلاب ارتباطات، رسانه‌ها از تأثیرگذاری فزاینده‌ای برخوردار شده‌اند، میزان فعالیت آنها نیز ارتباط مستقیم و فوری با موضوع فساد پیدا کرده است.

در واقع جوامع پیشرفته به‌خوبی اهمیت

سلام به فردا

آشکارسازی رفتارهای خلاف قانون از سوی رسانه‌ها را به‌عنوان علاجوی برای مهار فساد مورد توجه قرار داده‌اند. به‌طور طبیعی جوامعی که کمتر از آزادی برخوردار هستند، با مقاصد بیشتری دچار چالش می‌شوند. چراکه مسئله فساد به‌عنوان یک مسئله جهانی، منابع توسعه در کشورهای پیشرفته‌تر و منابع رشد را در کشورهای کمترتوسعه‌یافته می‌بلعد و در واقع مصالح عمومی را فدای منافع گروهی و شخصی می‌کند.

به نظر می‌رسد تن‌دادن به این ضوابط، یعنی اجرای قانون و گسترده‌کردن دامنه اجرای قانون و البته تقویت نهادهای نظارتی که در رأس آن مجلس قانون‌گذاری در همه نظام‌های سیاسی مردم‌سالار قرار می‌گیرد، به‌عنوان سازوکاری مؤثر برای مبارزه با فساد جایگاه ویژه‌ای را به دست آورده است. کشورهایی که بتوانند از این ابزارهای نظارتی بهره بگیرند، چالش فساد و مبارزه با آن به شیوه‌ای کارآمدتر شکل می‌گیرد. در واقع اجرایی‌سازی اراده مردم تحقق پیدا می‌کند. در کشور ما نیز این نقش برجسته از یک سو بر عهده مجلس و از سوی دیگر بر عهده دستگاه قضائی قرار گرفته است. در واقع اعمال نظارت قوا بر یکدیگر توصیه و ظرفیت‌های قانونی آن فراهم شده که به شکل مستند در متن قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به آن توجه شده است.

اعتراض

تجدیدنظرناکافی در فراخوان

پلاسکو را فراموش نکنیم

محمدرضا حائری، معمار و شهرساز، کیواووس امینی، معمار، حمید خاکس، معمار، ترانه یلدا، معمار و شهرساز، در نامه‌ای به شرق درباره فراخوان ایده‌پردازی جایگزینی پلاسکو نکاتی را بیان کردند.

در جامعه معاصر کشور، برگزاری مسابقه معماری کاری است جدی و دموکراتیک. از طرف مالک و نماینده متخصص مالک برای جایگزینی پلاسکو، مسابقه فراخوان عمومی ایده بازتعریف پلاسکو عنوان شده است که اقدامی است مناسب، اما ناکافی. مناسب چون موضوع جایگزین پلاسکو به مسابقه عمومی گذاشته شده و شعور عام ملاک عمل قرار گرفته است. ناکافی به‌خاطر اینکه در الزامات مسابقه مفروضاتی در نظر گرفته شده که نتیجه مسابقه را با تناقض مواجه خواهد کرد. مرحله فراخوان ایده باید قبل از تدوین برنامه‌ها و راهکارها قرار می‌گرفت، درحالی‌که در مفاد بند «ت» فراخوان مفروضات و معیارهای بیان‌شده حاکی از آن است که برنامه‌ها قبل از ایده‌پردازی مشخص شده‌اند. این تناقض آشکار تحقق آزادانه و خلاق موضوع مسابقه را زیر سؤال برده است.

پرسش این است که چگونه یک نویسنده یا هنرمند می‌تواند با مواردی مانند پهنه‌بندی، تجمع، مجموعه چندمنظوره و... آزادانه به ایده‌پردازی اقدام کند؟ یا چگونه کسبه پلاسکو- آن‌گونه که در متن فراخوان آمده است- می‌توانند در ارائه ایده، به مفروضات تثبیت‌شده در فراخوان پاسخ دهند؟ داوران جملگی از منزلت اجتماعی مشابه برخوردار بوده و باوجود شایستگی، فاقد تنوع تخصصی موردنیاز هستند. نمایندگانی از حوزه‌های جامعه‌شناسی، تهران‌شناسی و دانشمندان مطالعات فرهنگی، متخصصانی از حوزه‌های معماری منظر و هنرمندان لازم است در هیئت داوروی حضور داشته باشند تا مفهوم ایده داوروی در شان این مسابقه ملی محقق شود. براین‌اساس لازم است تجدیدنظر کافی در زمان‌بندی، در رفع محدودیت‌های ایده‌پردازی و در انتخاب بین‌رشته‌ای داوران صورت پذیرد تا فراخوان با یک ایده «بازتعریف» واقعی تبدیل شود. به‌هرحال، تأکید می‌کنیم که رویکرد ما به پلاسکو، که در نامه‌مان به ریاست‌جمهوری کشورمان منعکس شد، به تعیین سرنوشت برای یک قطعه زمین در مرکز شهر تهران محدود نمی‌شود، بلکه هدف از آن طرح درخواستی برای باز تعریف ساختارهای حاکم بر داشت و نگهداشت صحیح و ایمن و شهروندمدارانه شهرهایمان است... وقتی می‌گوییم و جمله صفحه اول گزارش ملی پلاسکو را تکرار می‌کنیم که «پلاسکو را فراموش نکنیم»، منظورمان این است که یادمان نرود چه غفلت‌هایی باعث شد این اتفاق بیفتد. حال چه باید کرد تا فراموش نکرد؟

-باید ساختارهای مناسب برای ایمنی و نگهداری از شهر را در سطوح ملی، استانی و محلی ایجاد کرد.

-باید سمن‌های مردمی فعال نیز در کمیسیون‌های ناظر بر این‌گونه امور حضور داشته باشند.

-این کمیسیون‌ها خود باید انواع متخصصان شهری، اعم از استادان دانشگاه، جامعه‌شناسان، مهندسان معمار و شهرساز و سازه و نیز کارشناسان دولتی و شهرداری را در خود داشته باشند تا بتوانند مسائل را از زوایای مختلف مورد بررسی و ارزیابی قرار دهند. ازهمین‌روست که ما معتقدیم در مسابقات معماری از قبیل پلاسکو باید طیفی از شهروندان متخصص حضور داشته باشد، نه صرفاً مقامات دولتی یا در خدمت دولت؛ تا منافع شهر و عموم شهروندان به‌درستی در انتخاب‌ها در نظر گرفته شود.

«در ماه اکتبر امسال، ما صدها نفر از رهبران را از سراسر جهان برای تبادل نظر در شهر من - شیکاگو- گرد می‌آوریم تا ایده‌های خود را با هم در میان بگذارند.»

«این نشست درباره چگونه رهبری‌کردن مکانی خواهد بود که در آن گرد هم بیاییم و از یکدیگر یاد بگیریم و سپس به جوامع خود برگردیم تا راهنمایی دیگران برای انجام‌دادن کار سخت تغییر را بر عهده بگیریم.»

این بنیاد علاوه بر این اقدام، قرار است انجمنی را از رهبران مدنی تشکیل دهد که شامل «مجموعه‌ای متنوع و متکثر از ستارگان درحال‌ظهور تفکر اجتماعی باشد- سازمان‌دهندگان، مخترعان، هنرمندان، کارآفرینان، روزنامه‌نگاران و دیگران - که چشم‌انداز تعامل مدنی را تغییر خواهند داد».

در شرایطی که توفان‌های سیاسی تفرقه‌انگیز در سراسر جهان سیل خسارات را به پیار می‌آورد، باراک اوباما، رئیس‌جمهوری سابق آمریکا، برخی از بزرگ‌ترین رهبران مدنی جهان را برای یک کنفرانس گرد هم می‌آورد تا درباره این صحبت کنند که چگونه می‌توان از دنیا جای بهتری ساخت.

بنیاد اوباما در ماه سپتامبر (شهریور) بینهایی ویدئویی در رسانه‌های اجتماعی منتشر و اعلام کرد این کنفرانس در اواخر ماه اکتبر (اوایل آبان) برگزار می‌شود.

رئیس‌جمهوری سابق آمریکا در این ویدئو گفت: